গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়

অধ্যক্ষৰ কলম

ডাঃ সুভাষ বৰ্মন
অধ্যক্ষ

ভাৰত স্বাধীনতা আন্দোলন কেবল ইংৰাজ ঔপনিবেশিকতাৰ বিৰুদ্ধে নাছিল, ই আছিল জাতিভেদ, বৰ্ণীয় গোড়ামি, অন্ধবিশ্বাস, কুসংস্কাৰৰ অৱসান ঘটাই এক আধুনিক গণতান্ত্রিক মানৱ সমাজ নির্মাণৰ প্রচেষ্টা। সেয়ে দেশৰ স্বাধীনতা সেনানীসকলে বিভিন্ন প্রান্তত শিক্ষা, স্বাস্থ্য, প্রযুক্তিৰ নতুন নতুন অনুষ্ঠান গঢ়িবলৈ অহোপুৰুষাৰ্থ কৰিছিল। ১৯৫০ দশকত গুৱাহাটীৰ পৰা মানকাচৰলৈ গাৱোপাহাৰৰ পাদদেশৰ ব্রহ্মপুত্রৰ দক্ষিণ পাৰত এই বিস্তীর্ণ এলেকাত উচ্চ শিক্ষাৰ সুবিধাৰ কথা বহুত দূৰৈ থকা অৱস্থাত জ্ঞানৰ পোহৰৰে আলোকিত কৰিবলৈ প্রথ্যাত স্বাধীনতা সংগ্রামী তথা স্বাধীনতাৰ পিছত গোৱালপাৰা প্রথম বিধায়ক খগেন্দ্রনাথ নাথৰ প্রচেষ্টাত গোৱালপাৰা কলেজ প্রতিষ্ঠা হৈছিল। তেখেতৰ প্রচেষ্টাত গোৱালপাৰাত মহামান্যৰ মহাত্মা গান্ধী আৰু জৱাহৰলাল নেহৰুৰো পদাৰ্পণ ঘটিছিল। অধ্যাপক ওৱাজুদ্দিন আহমেদে কটন কলেজৰ বয়াস বিভাগৰ অধ্যাপকৰ চাকৰি বাদ দি প্রথমজন অধ্যক্ষৰ দায়িত্ব পালন কৰিছিল। যোৱা সাতটা দশকত অসমৰ তুলনামূলকভাবে আর্থ-সামাজিক দিশত পিছপৰা এই আঞ্চলীয়া অঞ্চলটোৰ পৰা সামাজিক, শৈক্ষিক, সাংস্কৃতিক তথা ৰাজনৈতিক দিশত নেতৃত্ব প্রদান কৰিবলৈ এগাম লোক ওলাই আহিছে। এই এঞ্জনৰ পৰা প্রশাসনিক বিষয়া, অধ্যাপক, বুদ্ধিজীবী, ৰাজনৈতিক-সামাজিক দিশত নেতৃত্ব আগবঢ়োৱা এই লোকসকলক গঢ়ি তোলাত গোৱালপাৰা কলেজৰ 'বৰঙণি অতি বেছি'। আমেৰিকাৰ লগত কলা শাখাৰ মহাবিদ্যালয়খনত এই অঞ্চলৰে সু-সন্তান শৰৎ চন্দ্র সিংহৰ মুখ্যমন্ত্রিত্বৰ কালত-বিজ্ঞান শাখাৰ প্রাদেশীকীকৰণ হয় আৰু ২০১৫ চনৰ পৰা মাতৃভাষা বাণিজ্য শাখা খোলা হয়। দীর্ঘকাল ধৰি কলেজখনৰ অধ্যক্ষৰ আসন অংকোৰত কৰা অসম সাহিত্য সভাৰ প্রাক্তন সভাপতি ডাঃ মহেন্দ্র বৰাৰ তত্ত্বাবধানত কলেজখনে শৈক্ষিক, সাংস্কৃতিক দিশত এক নতুন জাগৰণা আনিবলৈ সক্ষম হৈছিল। অধ্যাপক মাখন শাৰীন, নিকপমা বৰগোহাঁই, জয়নাল আবেদীন, কুলভূষণ দাস, ডাঃ কমলেশ্বৰ গোস্বামী, ডাঃ অৰুণ শর্মা, ডাঃ মনোজ চক্রৱর্তী, ডাঃ দীনেশ বৈশ্য, ডাঃ আবুল মাছুম, জ্যোতিষ দাস, ৰমাকান্ত বৰুৱা আদি কিংবদন্তি সদৃশ শিক্ষকৰ স্মৃতি বিজড়িত গোৱালপাৰা কলেজ মানকাচৰ, দক্ষিণ শালমাৰাৰ পদ্মা বৰুৱা ছয়গাঁও, ধুবুৰী, কোকৰাঝাৰ, ৰবপেটা, বংগাইগাঁও আদিৰ উপৰি চুবুৰীয়া ৰাজ্য গাৰো পাহাৰৰ ওপৰা উত্তৰবংগৰ পৰা অহা ছাত্র-ছাত্রীসকলৰ শৈক্ষিক লক্ষ্যস্থান হৈ আছিছে।

গোৱালপাৰা কলেজৰ এই বৌদ্ধিক যাত্রা সাময়িকভাবে স্তিমিত হ'লেও বিগত চাৰি/পাঁচ বছৰত কলেজখনে শৈক্ষিক উৎকর্ষতাৰ দিশত উত্তৰ-পুব ভাৰতৰ বিভিন্ন এক আদর্শৰ নিদর্শন হৈ পৰিছে। মহাবিদ্যালখনৰ ফলাফলৰ দিশত নঁবৈ শতাংশতকৈ অধিক সফলতাৰ হাৰ, দেশৰ বিভিন্ন আপশাবীৰ বিশ্ববিদ্যালয় তথা আন্তর্জাতিক পর্যায়ৰ প্রতিষ্ঠানত ছাত্র-ছাত্রীসকলে ছাত্র লাভ কৰা, ভাৰত চৰকাৰৰ কেইবাটাও গবেষণা সংস্থাৰ পৰা কেইবা কোটি টকা গবেষণা সাহায্য, মহাবিদ্যালয় সেউজ পদক্ষেপ, মহিলা সবলীকৰণৰ প্রচেষ্টা, কেম্পাছতে বাষ্ট্রীয়কৃত বৈকল্পিক শাখা, নিজৰ 'বেডিঅ' চেণ্টাৰ (৮৯.৬০ এফ এম) গোৱালপাৰা, পৰিবেশ্য কলা বিভাগৰ বিভিন্ন কার্যক্রমীৰ এগাম তিনিটা হোষ্টেলত থকা সা-সুবিধাই মহাবিদ্যালখনৰ প্রায় পাঁচ হাজাৰ ছাত্র-ছাত্রীক উপকৃত কৰি আহিছে। অভিলেখসাধ্যক ছাত্র-ছাত্রীৰ বিভিন্ন শৈক্ষিক তথা এন.চি.চি., এন.ছে.এছ.এছ.তে অভিনব কৃতিত্বৰ বাবে বাষ্ট্রীয় তথা আন্তর্জাতিক প্রেক্ষাপটত প্রশংসিত হৈছে। শেহতীয়াভাবে নাকৰ মূল্যায়নত মহাবিদ্যালয়খনে A+(৩.৪১) গ্রেড লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। আদিল খছেইন, শুক্রাচার্য্য বাণ্ডা, ডাঃ বীৰেন্দ্র নাথ দত্তৰ দৰে লোকৰ স্মৃতি বিজড়িত গোৱালপাৰা কলেজ এক শৈক্ষিক, সাংস্কৃতিক উৎকর্ষতাৰ শোভাযাত্রা।

যথেষ্ট কর্ম কৰিছে, যিয়ে ছাত্রীসকলৰ বৌদ্ধিক তথা মানসিক দিশ উন্নত হোৱাত সহায়ক হৈছে। বর্তমান সময়ৰ পৰিস্থিতিৰ সাহসেৰে সন্মুখীন হ'বলৈ ছোৱালীসকলক উৎসাহ যোগাই তোলাৰ কোনো তাৰতম্য কৰা নাই। এটা বছৰতে দুবাৰ নাকে (NAAC) পদার্পণ কৰি আমাক A+ প্রদান কৰিছে, কিন্তু আমি জানো প্রকৃততে A++ৰ যোগ্য।

ডাঃ ৰণজিৎ চৌধুৰী
পার্থ বিজ্ঞান বিভাগ
গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়

স্বাধীনতাৰ ৮০ বছৰ পিছতেই নতুন আশাবে উদ্দীপ্ত বাইজৰ উদ্যহক ভৰ কৰি এজাক স্ফাৰ্তুৰে লোকৰ উদ্যোগত গঢ়ি উঠা গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়খনে ৬৯ বছৰ অতিক্রম কৰিলে। বিজ্ঞান শাখায়ো ৫৯ বছৰ অতিক্রম কৰিলে। অসমৰ অন্যতম অসমীয়া অঞ্চল এটাত এই সময়ছোৱাত মহাবিদ্যালয়খনে বিজ্ঞান শিক্ষাৰ প্রসাৰৰ কাৰণে যি গুৰুত্বপূর্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে সেয়া অনস্বীকার্য। ১৯৭২ চনত অসমৰ পৰা ছিন্ন হৈ নতুন মেঘালয় ৰাজ্য গঠন হোৱাৰ আগলৈ গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়খন আছিল গাৰোপাহাৰৰ মানুহৰ কাৰণে অকল বিজ্ঞান শিক্ষাৰ ক্ষেত্রতেই নহয়, উচ্চ শিক্ষাৰ ক্ষেত্রতো আছিল এখন গুৰুত্বপূর্ণ প্রতিষ্ঠান। গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত উচ্চ শিক্ষা গ্রহণ কৰা তেনে বহুত পৰবর্তী সময়ত মেঘালয় বিধানসভা, প্রশাসনিক ক্ষেত্র আৰু অন্যান্য গুৰুত্বপূর্ণ ব্যক্তিৰ নিমজ্জা কৰি এলানি বক্তৃতা কার্যসূচী চলাই আছিছে। যোৱা ২০২৪ চনৰ ১৪ মে'ত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত জ্ঞানবর্ধক আৰু অনুপ্রেৰণাদায়ক অনুষ্ঠান হিচাপে পদ্মশ্রী ড° উষ্ণেশ্বৰ কুমাৰ ভৰালীয়ে উদ্ভাবন, সৃজনশীলতা আৰু সঙ্গণ্ডতা বৃদ্ধি কৰাৰ উদ্দেশ্যে ভাষণ দিয়ে। ড° ভৰালীৰ আকর্ষণীয় বর্ণনাই কেবল দর্শকক আকর্ষিত কৰাই নহয়, উদ্ভাবনক নিৰন্তৰভাবে অনুসৰণ কৰাৰ বাবে অনুপ্রেৰণা আৰু সংকল্পৰ অনুভূতিও জগাই তুলে। ইয়াৰোপিৰি এঘছিইচি পেটেণ্ট তথ্য কেন্দ্রৰ প্রকল্প বিজ্ঞানী দীপামনিক বৈশ্যই ইনকিউবেশন আৰু ষ্টার্টআপ উদ্যোগত বৌদ্ধিক সম্পত্তি অধিকাৰৰ 'আই‌পিআৰ'ৰ ভূমিকাৰ ওপৰত বিস্তৃত অবলোকন কৰে। বিভিন্ন উদ্যমীতা বিকাশৰ বাবে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ প্রতিষ্ঠান উদ্ভাবন পৰিষদে শিক্ষার্থীসকলৰ মাজত উদ্ভাবন, উদ্যোগ আৰু বৌদ্ধিক সম্পত্তি অধিকাৰ সজাগতাৰ মনোভাব প্রজ্বলিত কৰাৰ বাবে এখন মঞ্চ হিচাপে কাম কৰে। মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যক্ষ ড° সুভাষ বর্মনৰ প্রতিষ্ঠান বাষ্ট্রীয় আৰু আন্তঃবাষ্ট্রীয় বছকেইজন বিশেষজ্ঞৰ সৈতে ছাত্র-ছাত্রীসকলৰ অন্তৰংগ আলাপৰ ব্যবস্থা কৰা এই পৰিবদ সাম্প্রতিক ছাত্র-ছাত্রীসকলৰ বৌদ্ধিক তথা বৃত্তিগত বিকাশত বিশেষ অৰিহণা যোগাবলৈ সক্ষম হৈছে। যোৱা সময়ছোৱাত মহাবিদ্যালয়খনত ন-স্টাৰ্ট বাটকটাৰা, কৰিবলৈ এই পৰিবদে অহৰহ প্রচেষ্টা চলাই আছিছে, তাৰ ফলশ্রুতিতে বিজ্ঞান, সমাজবিজ্ঞান আৰু বাণিজ্য শাখাত ছাত্র-ছাত্রী কিছুমান নতুন নতুন আৰিষ্কাৰৰ তথা উদ্ভাবনাৰ বাবে বাষ্ট্রীয় আৰু বাষ্ট্রীয় পর্যায়ত পুৰস্কৃত হৈছে। মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্র দিগন্ত দাসে 'সিমকা বুক অব ৰেকর্ডচ' নিজৰ নাম সন্নিবিষ্ট কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে, লগতে তেওঁৰ পর্যাবৰণৰ উদ্ভাবন বাবে অসমৰ মাননীয়া মুখ্যমন্ত্রীৰ দ্বাৰা সমাদৃত হৈ এক লাখ টকাৰ পুৰস্কাৰ লাভ কৰিছে। মহাবিদ্যালয়ৰে অন্য এজন ছাত্র শৰৎ বাণ্ডাই পর্যাবৰণ অনুকূল উদ্ভাবনৰে বাষ্ট্রীয় পর্যায়ত স্বীকৃতি লাভ কৰিছে।

জ্যোৎস্না দাস
মুকলী অধ্যাপিকা, দর্শন বিভাগ

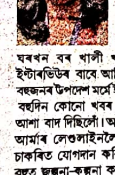

২০০১ চনৰ কোনোবা এটা দিনত গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ দর্শন বিভাগৰ এটা বিজ্ঞাপন পাই এনেই আবেদন কৰি থৈছিলোঁ। কিন্তু নির্দিষ্ট সময়ত ইণ্টাৰভিউৰ বাবে কলিং আহিল। ২০০০ চনত ডেউতাৰ দুটা হোৱাত ঘৰখন বৰ খালী খালী যে আছিল বাবে ইণ্টাৰভিউৰ বাবে আহিব খোজা নাছিলোঁ। কিন্তু বহুজনৰ উপদেশ মতে ইণ্টাৰভিউৰ বাবে আহিলোঁ। বহুদিন কোনো খবৰ নোহোৱাত বাবে চাকৰিৰ আশা বাদ দিছিলোঁ। অৱশেষত ২০০১ চনৰ জুনত আমাৰ লেণ্ডলাইনলৈ কোনোবাই ফোন কৰি চাকৰিত যোগদান কৰিবলৈ দিলে। আহোঁ-নাহোঁ বহুত জল্পনা-কল্পনা কৰি কৰি অৱশেষত ২০০১ চনৰ ৫ জুলাইত আহি চাকৰিত যোগদান কৰোঁ। সেয়াই আৰম্ভণী। প্রথম অৱস্থাত গোৱালপাৰা আৰু মহাবিদ্যালয়খন মনত সাঁচ বহুবাৰ পৰা নাছিল। কিন্তু দিন যোৱাৰ লগে লগে এই মহাবিদ্যালয় আঁয়া হৈ পৰিল। বহুত স্মৃতি সিঁচৰতি হৈ আছে। প্রথম অৱস্থাত দায়িত্ববিলাক তেনেকৈ পোৱা নাছিলোঁ। কিন্তু মাননীয় ড° সুভাষ বর্মন মহোদয়ে অধ্যক্ষ ৰূপে কার্যভাৰ লোৱাৰ পিছত মহাবিদ্যালয়খনে নতুন গতি লাভ কৰিলে। চাৰিওফালে দোপদপে উন্নতি হ'বলৈ ধৰিলে। আৰু মোকো ছাত্রী জিবনি ফোঠা আৰু প্রতিমা বৰুৱা পাথে ছোৱালী আৰাসৰ দায়িত্ব দিলে। আৰাসৰ উন্নতিৰ বাবে পৰীক্ষাত উত্তীর্ণ হৈ IIT আৰু NITতো নামভর্তি কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। প্রতিষ্ঠা কালৰে পৰাই গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ে পশ্চিম অসমত উচ্চ শিক্ষা প্রসাৰৰ ক্ষেত্রত যি অগ্রণী ভূমিকা গ্রহণ কৰি আহিছে, সেই ধাৰা অক্ষুণ্ণ ৰাখি বর্তমান মহাবিদ্যালয়খনিয়ে দেশৰ ভিতৰতে এটি জাকত জিলিকা শিক্ষানুষ্ঠানলৈ পৰিবর্তিত হৈছে। আহি থকা দিনবিলাকত মহাবিদ্যালয়খনে এই ধাৰা অটুট ৰাখি, এখন স্বতন্ত্র মহাবিদ্যালয় নতু বা বিশ্ববিদ্যালয়লৈ উন্নীত হওক।

ডাঃ মনজিৎ বৰা
সহকাৰী অধ্যাপক
পদার্থ বিজ্ঞান বিভাগ
অধীক্ষক, ওৱাজুদ্দিন আহমেদ ছাত্রাবাস

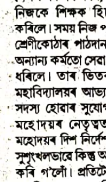

জ্যেষ্ঠজনে কৈ গৈছে 'জীবন এক যাত্রা আৰু এই যাত্রাৰ চিনটা চৰম অনিশ্চয়তা হ'ল জন্ম, মৃত্যু আৰু বিবাহ।' মোৰ বিশ্বাস, বর্তমান আধুনিক তথা চূড়ান্ত সংঘর্ষময় জীবনত প্রকৃততে যোগ হৈছে আন এটা অনিশ্চয়তাৰ 'কর্মস্থান।' এই চতুর্থ অনিশ্চয়তাৰ পম খেলিয়ে উজনি অসমৰ প্রায়ত অৱস্থিত মেমাজি জিলাত জন্ম হোৱা মই মধ্য অসমৰ তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ছাত্রাবাসৰ পৰা বহুৰ দিনি পদার্থবিদ্যাৰ মাষ্টাৰ্চ ডিগ্রী লাভ কৰিছিলোঁ। কেতিয়াও আহি নোপোৱা নামনি অসমৰ উচ্চ শিক্ষাৰ প্রাণকেন্দ্র স্বৰূপ গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ পদার্থ বিজ্ঞান বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপকৰ পদৰ সাক্ষাৎকাৰত অৱতীর্ণ হোৱাৰ বাবে। আৰু তাৰ সুবাদতে ২০১৩ চনৰ জুন মাহত ই পৰিলোঁ গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ বৃহৎ পৰিয়ালৰ অংশ। সুবিশাল তথা সৌন্দর্যীয়া মহাবিদ্যালয়খনৰ চৌহদৰ তীক্ষ্ণ বুদ্ধিৰ ছাত্র-ছাত্রীসকলে লাহে লাহে মোক ভাল পাবলৈ শিকালে শিক্ষকতাৰ বৃত্তিক। লগতে নিজৰ বিভাগৰ উপৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ অন্যান্য বিভাগৰ শিক্ষকসকলৰ মৰম, উৎসাহ আৰু দিহা-পৰামর্শই নিজকে শিক্ষক হিচাপে গঢ়ি তোলাত সহায় কৰিলে। সময় নিজ পথেৰে গতি কৰাৰ লগে লগে শ্রেণীকোঠাৰ পাঠদানৰ লগতে মহাবিদ্যালয়খনৰ অন্যান্য কর্মতো সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ আহিব ধৰিলে। তাৰ ভিতৰত শ্রেষ্ঠতম সুযোগ হ'ল মহাবিদ্যালয়ৰ আভ্যন্তৰীণ মান নিকপণ কোষৰ সদস্য হোৱাৰ সুযোগটো। মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ নেতৃত্বত আৰু IQACৰ সঞ্জালক মহোদয়ৰ দিশ নির্দেশনাত আমি সদস্যসকলে খুব সুশৃংখলভাবে কিন্তু অত্যন্ত ফুর্তিৰে নাকৰ কামখিনি কৰি গ'লোঁ। প্রতিটো খোজতে সহযোগ কৰিলে মহাবিদ্যালয়খনৰ পৰিয়ালে আৰু ফলস্বৰূপে আমি মহাবিদ্যালয়খনৰ লাভ কৰিলোঁ এক অন্যন্য গ্রেড, যাক লৈ আমি সদায় গৌৰৱান্বিত। তাৰ মাজতে মহাবিদ্যালয় খনৰ শিক্ষক পৰিষালে মোক মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ শিক্ষক প্রতিনিধি হিচাপে নির্বাচিত কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ ভবিষ্যৎ মাপকাঠী নির্মাণকার্যৰ অংশ হোৱাৰো সুবিধা প্রদান কৰিলে। মোৰ শিক্ষক জীবনৰ পূর্ণতা প্রদান কৰা অন্য এটা সুযোগ হ'ল মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্রাবাসৰ অধীক্ষকৰ দায়িত্ব লাভ কৰাটো। এই পদে সকলো বহুতো শ্রেষ্ঠ বিশ্ববিদ্যালয়ত স্নাতকোত্তৰ ডিগ্রীৰ বাবে নামভর্তি কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। তদুপৰি, আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্র-ছাত্রীসকলে JEM প্রশিক্ষণ দিলে। ফলপ্রসূতি কিছুমান অন্যান্য দায়িত্ব যেনে NIRF Cordinator বা গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ দূৰবর্তী অংক অনলাইন শিক্ষাৰ মহাবিদ্যালয় কেন্দ্রটোৰ দায়িত্ব পালন আদি অনায়কে কৰি যোৱাটো মোৰ বাবে সহজ হৈ পৰিল। লগতে নিজৰ বিভাগটোৰ ছাত্র-ছাত্রীসকলৰ লগতে ছাত্রাবাসৰ ছাত্রসকলেও দেশ-বিদেশৰ শ্রেষ্ঠ শিক্ষা অনুষ্ঠান কিছুমানত শিক্ষা গ্রহণৰ বাবে নির্বাচিত হোৱাটোৱে মোক আৰু অধিক গৌৰবান্বিত কৰিলে। এনেধৰণ মহাবিদ্যালয় উন্নতিৰ পথত সদায় আগুসৰি যাওক তাক অন্তৰকৰণেৰে কামনা কৰিলোঁ।

তৃষা বর্মন
সহকাৰী অধ্যাপিকা
সমন্বয়ক, 'বেডিঅ' গোৱালপাৰা

'বেডিঅ' গোৱালপাৰা ৮৯.৬ এফ.এম। মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদত এটি সাম্বহিক অনাতাঁৰ কেন্দ্র। এটি স্বপ্নৰ দৰে কথা। আৰু এই স্বপ্নক কষ্ট, পৰিকল্পনা আৰু সদিচ্ছাৰে বাস্তৱ ৰূপ দিলে গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ সমান্নীয় অধ্যক্ষ ড° সুভাষ বর্মন দেৱে। কোনো সময়ত যদি তেখেত অধ্যাপক-অধ্যাপিকা, ছাত্র-ছাত্রীৰ বাবে দিকদর্শক হ'ল, কোনো সময়ত চুকেৰে নিজেই আৰ, জে আসনত বহি অনুষ্ঠানো পৰিচালনা কৰিলে। স্বইচ্ছাৰে বহুকেইগৰাকী প্রাক্তন আৰু বর্তমানৰ ছাত্র-ছাত্রী 'বেডিঅ' গোৱালপাৰাৰ অংশ হোৱাৰ বাবে আগবাঢ়ি আহিল। জ্যেষ্ঠ-কনিষ্ঠ সকলো অধ্যাপক-অধ্যাপিকা এই নবতম যাত্রাৰ গর্বিত অংশীদাৰ হ'ল। মানুহ আৰু সমাজৰ হিতৰ এই প্রচেষ্টাত বিনাদ্বিধাই সকলোৱে নিজৰ সময় আৰু জ্ঞান বিনিয়োগ কৰিলে।

ৰশ্মি হাজৰিকা
সহকাৰী অধ্যাপিকা আৰু চিটিঅ'

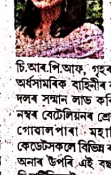

গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ এন.চি.চি. বিভাগ কইবা বছৰো ধৰি গণবাহনী দিবস আৰু স্বাধীনতা দিবসত বাষ্ট্রীকভাবে আয়োজিত পেৰেডত বিভিন্ন সৈনিক স্কুল গোৱালপাৰা, চি.আৰ.পি.আফ, গুহৰাটী বাহিনী, আৰক্ষী আৰু অর্ধসামৰিক বাহিনীৰ বৰেকেটা দলৰ মাজত শ্রেষ্ঠ দলৰ সন্মান লাভ কৰি আহিছে। এন.চি.চি.ৰ ৩০ নম্বৰ বেটেলিয়নৰ শ্রেষ্ঠ গোটৰ সন্মান লাভ কৰা গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ এন.চি.চি.ৰ কেডেটসকলে বিভিন্ন বাষ্ট্রীয় পর্যায়ৰ সন্মান কমিয়ই অনায় উপৰি এই বছৰ মুঠ ২২গৰাকী কেডেটে চি চাটিফিকেট, ৩৪ গৰাকী কেডেটে বি চাটিফিকেট লাভ কৰি বাজ্যৰ এন.চি.চি.ৰ ইতিহাসত বিৰল উদাহৰণ দাঙি ধৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। কাকলি মজুমদাৰ, দীপ্তিতা দাস, আন এগৰাকী SW কেডেট জেউতি সুত্রধৰ, তানিয়া দাস আৰু কস্তুৰী বেগম, যুগমিতা কলিতা আৰু পম্পী চৰকাৰে ড্রীলিং, ট্রেকিং, শুটিং আদিত ব্যক্তিগত আৰু বাষ্ট্রীয় পর্যায়ত কৃতিত্ব অর্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। প্রতিবছৰে ভাৰতীয় প্রতিবক্ষা সেৱাত প্রবেশ ক্ষেত্রত মহাবিদ্যালয়ৰ এনচিচিয়ে তাৎপর্যপূর্ণ ভূমিকা গ্রহণ কৰি আহিছে। ই তেওঁলোকৰ মূল্যায়ন প্রশিক্ষণ, সন্তাবনা আৰু সুযোগ প্রদান কৰে, যিয়ে প্রতিযোগিতামূলক প্রতিবক্ষা পৰীক্ষা আৰু সাক্ষাৎকাৰত তেওঁলোকৰ সফলতাৰ সম্ভাবনা বৃদ্ধি কৰে।

বিজুফা ইয়াছমিন
স্নাতক প্রথম ষাণ্মাসিক

হোষ্টেল, ছাত্র জীবনৰ এক সেউজীয়া অনুভৱ হ'ল হোষ্টেলত পাৰ কৰা সময়খিনি। প্রথ্যাত সাহিত্যিক হেমেন বৰগোহাঁইএ লিখিছে —'পৃথিবীত যদি স্বর্গ আছে সেয়া কটন কলেজৰ ছাত্রাবাস; ছাত্র জীবনত এবাৰ হ'লেও হোষ্টেলৰ সোৱাদ নল'লে যেন ছাত্র জীবন আৰুকরা। হোষ্টেলৰ ছাত্র-ছাত্রীৰ বাবে হোষ্টেলখনেই হ'ল পৰে দ্বিতীয়ঘৰ ঘৰ, য'ত মা-দেউতা অবিহনে বন্ধু-বান্ধৱীয়ে হৈ পৰে পৰিয়াল। প্রথমে হোষ্টেললৈ আহোঁতে নতুন ঠাই, নতুন মানুহ আৰু নিজেই সকলো কাম কৰিব লাগিব বুলি ভয় লাগিছিল। লাহে লাহে এই ভয় কেতিয়া আনন্দলৈ সলনি হ'ল গমকে নাপালোঁ। ৰাতিপুৱা পলমকৈ সাৰ পাই ক্লাছ আৰম্ভ হোৱাৰ দুই মিনিট আগত ক্লাছলৈ দৌৰাৰ মুহূর্তবোৰ, নিশাৰ ভাগত বান্ধৱীৰ লগত কথা পাতি গোটেই নিশা উজাগৰে কটোৱা মুহূর্তবোৰে হৃদয়ত এক চিন্ধতা আনে। ঘৰত দাইল খাই বেয়া পোৱা ম'ৰা-ছোৱালীবোৰে দাইল নহ'লে ভাত খাব নোৱাৰাৰ পৰা জীবনত প্রথমবাৰলৈ একাত্তভাবে দায়িত্ব লোৱাৰ অভ্যাস গঢ়া, নিজৰ কাম নিজে কৰালৈ আচৰিত পৰিবর্তন হোষ্টেলী জীবনৰ এক অমূল্য শিক্ষা। পৰীক্ষাৰ সময়ত ৰাতি টিনি বস্তুত মেগি বনাই খোৱাৰ আনন্দ হোষ্টেলৰ ছাত্র-ছাত্রীয়ে বহুত ভালদৰেই জানে। মনত পৰে কেতিয়াবা আপোন ঘৰখনলৈ, টেবিল মনটো বিষাদেৰে ভৰি পৰে। কিন্তু সেয়া খন্তেকীয়াহে। বন্ধু-বান্ধৱীয়ে এই বিষাদ দূৰ কৰি কটিয়াই আনে অনাবিল আনন্দ। হোষ্টেলৰ কঠোৰ নীতি-নিয়মৰ মাজতে কেতিয়াবা নিশা একেলগে গীত গোৱা, ৰঙা চাহৰ আড্ডা অথবা কোনো বান্ধৱীৰ জন্মদিন পোনাৰ উদ্‌যাপন কৰা মুহূর্তবোৰ হৃদয়ত সদায় জীয়াই থাকে। হোষ্টেলত গঢ়ি উঠা বন্ধুত্ব সম্পর্ক জীবনৰ মাজত এক অতুলনীয় মাধুর্যৰে জীপাল হৈ থাকে।

জোশিলা ৰাভা
স্নাতক প্রথম ষাণ্মাসিক

প্রথমবাৰৰ বাবে হোষ্টেলৰ অভিজ্ঞতা, তাতে আকৌ ঘৰৰ পৰা আঁতৰত, ভয়-শংকাতো স্বাভাৱিক। হোষ্টেললৈ অহা প্রতিজনী ছোৱালীক লক্ষ্য কৰিলোঁ যে প্রতিজনী ছোৱালীক তেওঁলোকৰ মাক-দেউতাকে থব আহিছে। কিন্তু মোকটো কোনেও থব অহা নাই। একো নাই বুলি মনত ভবি হোষ্টেলৰ ভিতৰলৈ আগবাঢ়ি গলোঁ। ভিতৰত প্রবেশ কৰাৰ লগে লগে অলপ ভয় অনুভব হ'ল। কাক মাতিম, কেনেকৈ কাম লগত কথা পাতি কোন কমত যাম একো নাজানো। তেতিয়া ভাবিলোঁ মই অকলে হোষ্টেললৈ অহি ভুল কৰিলোঁ নেকি? আকৌ ভাবিলোঁ নাই ইয়াত সকলো মোৰ দৰেই, মই কাক ভয় কৰিআছোঁ? ভাবি থাকোতে দুজনী ছিনিয়ৰ বা মোক দেখি আগবাঢ়ি আহি মোক সুধিলে 'তোমাৰ নাম কি'? — 'মমস্কাৰ, মোৰ নাম জলিলা বাভা।' 'আহা আমাৰ কমতে থাকিব পাৰিবা'। সেই দুজনী ছিনিয়ৰে কমলৈ লৈ গ'ল। তেনেদৰেই চিনাকি আকাশৰ ঠিকনা এবি নতুন আকাশত ঠিকনা গঢ়াৰ প্রচেষ্টা আৰম্ভ হয়। এই প্রচেষ্টাতে অস্থায়ী অথচ চিনাকি ঠিকনা হ'ল ধৰে হোষ্টেল; অচিনাকি ঠাই সেয়া আজীয় হ'ব ধৰে হোষ্টেলতো মোৰ কমকেচ। মাজে মাজে অনুভৱ কৰোঁ সঁচাকৈয়ে এইখন হোষ্টেলত থকিব পোৱাটো মোৰ সৌভাগ্য। কাৰণ, সমন্বীয়াৰ লগত একেলগে বস কৰি অধ্যয়ন কৰাৰ সোৱাদেই বেলেগ।

অপর্ণা চৌধুৰী
গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়

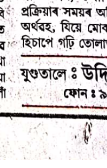

২০০১ চনৰ আগষ্ট মাহত মই গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ত থকা কালীন সহকাৰী অধ্যাপক হিচাপে মোৰ শিক্ষকতাৰ যাত্রা আৰম্ভ কৰিছিলোঁ। এই পদত বিভিন্ন নিযুক্তি গ্রহণ কৰাৰ মহাবিদ্যালয়ে এগাৰকী ছাত্রী আছিলো। এইখন মহাবিদ্যালয়তে মই উচ্চ মাধ্যমিক আৰু স্নাতকৰ শিক্ষা গ্রহণ কৰিছিলো। একেখন মহাবিদ্যালয়ত পঢ়া-শুনা কৰি আৰু পিছলৈ সেই খন মহাবিদ্যালয়তে পঢ়াবলৈ পোৱাৰ সুযোগ পোৱাটো বৰ ভাল লগা অনুভৱ। চাকৰি জীবনৰ প্রথম সময়ছোৱাত মই মোৰ দুজন অগ্রজক পঢ়াবলগীয়া হৈছিল। সেয়া, এটা মিত্রিত অভিজ্ঞতা। পৰিসংখ্যা বিভাগত ছাত্র-ছাত্রীৰ সংখ্যা অলপ কম হোৱাৰ বাবে চাগে সকলোৱে লগত মই খুব ঘনিষ্ঠ হ'ব পাৰিছিলো। শিক্ষাদানৰ দায়িত্বৰ উপৰি সমাজৰ লগত জড়িত বেডক্রছ ছ'াইটীৰ সম্পাদিকা, গোৱালপাৰা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্রী আৱাসৰ ৱার্ডেন হিচাপে কাৰ্যনির্বাহ কৰি আছো। এই ভূমিকাবোৰে মোক শিক্ষার্থী, সহকর্মী আৰু অভিভাৱকৰ লগত ঘনিষ্ঠ হোৱাৰ সুযোগ প্রদান কৰিছে, যিয়ে মোৰ পেছাগত উন্নয়নত কেন্দ্রীয় ভূমিকা পালন কৰিছে। মহাবিদ্যালয়ৰ NAACৰ মূল্যায়নৰ ঠিক আগে আগে বিভাগীয় মুকবৰী হোৱাৰ সুযোগ পালো এক কঠিন আৰু প্রত্যাহ্বানপূর্ণ অভিজ্ঞতা লাভ কৰি, তথাপিও NAAC ৰ মূল্যায়ন প্রক্রিয়াৰ সময়ৰ অভিজ্ঞতাবোৰ খুব ভাল লগা অৰ্থবহ, যিয়ে মোক এজনী অভিজ্ঞ শিক্ষয়িত্রী হিচাপে গঢ়ি তোলাত সহায় কৰিছে।

যুগতালে ঃ উদিত নাৰায়ণ কলিতা
ফোন ঃ ৯৮৫৪১-০১৯১২

ডাঃ সিদ্ধিনাথ শর্মা
প্রাক্তন উপাধ্যক্ষ

গোৱালপাৰা কলেজ অসমৰ শৈক্ষিক মানচিত্রত এটি অতি পৰিচিত অনুষ্ঠান। দেশৰ স্বাধীনতাৰ পৰবর্তী কালত প্রতিষ্ঠিত মহাবিদ্যালয়খনত বর্তমান বিজ্ঞান, কলা, বাণিজ্য তিনিটা শাখাত প্রায় পাঁচ হাজাৰ ছাত্র-ছাত্রী অধ্যয়ন কৰি আছে। ছাত্র-ছাত্রীসকলে শৈক্ষিক দিশত বিশেষভাবে বাষ্ট্রীয় সেৱা সাংস্কৃতিক আৰু বিশেষভাবে বাষ্ট্রীয় সেৱা, আঁচনি, বাষ্ট্রীয় শিক্ষার্থী বাহিনী, স্কেউকছ, বেডমিণ্টন, বাস্কেত বল তথা